

Barraca del Fondo de Ca l'Almirall II

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Fondo de Ca l'Almirall
Emplaçament Pel camí que comença a les vinyes de l'Almirall.

Coordenades:

Latitud: 41.2862
Longitud: 1.79445
UTM Est (X): 399050
UTM Nord (Y): 4571230

Classificació

Número de fitxa 08231 - 272
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modern Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La llinda de la porta està esquerdada i presenta deficiències estructurals.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08231A002000020000LW
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dj., 04/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en una zona boscosa sobre les feixes abandonades de Ca l'Almirall de la Font. És una edificació aïllada de planta circular, que es troba construïda amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva és de falsa volta troncocònica. La porta d'accés té la llinda de pedra i els brancals de pedres escairades de majors dimensions. Sobre el recobriment de terra de la volta hi ha atzavares plantades. La part posterior està envoltada de vegetació.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R29 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

